

Oppepper

Laat het toch met rust

God, wilt U nu alstublieft voor ons opkomen? Want wij kunnen zelf niet tegen dit enorme leger op. We weten niet wat we moeten doen. Daarom vragen we U om ons te helpen."

2 Kronieken 20:12

In een van de verhalen in het Oude Testament lezen we over de dood van een man die ongevraagd de ark van God probeerde te ondersteunen. Die man had ongetwijfeld de beste bedoelingen, want de ark schoof heen en weer op de ruwe, hobbelige weg en het leek erop dat hij van de wagen zou vallen. Hoe die passage gelezen moet worden is een preek op zichzelf, maar de les die ik er vandaag uit wil lichten is dat wij mensen vaak in actie komen om iets te doen, terwijl het juist de bedoeling is dat we niets doen. Een groot deel van het geloofsleven bestaat eruit dat we dingen op geloof met rust laten. Dat is voor onze menselijke geest, vaak zo vol zelfvertrouwen en eigenbelang, geen gemakkelijke les om te leren. Als we iets aan God toevertrouwen moeten we het ook bij Hem achterlaten en onze handen ervan afhouden. Dat is geloof. In het bovengenoemde voorval had God uitdrukkelijk gezegd dat de ark nooit mocht worden aangeraakt. Het was het menselijke ingrijpen op een plaats waarvan God had gezegd, dat niet te doen.

Er zijn mensen die het maar een raar verhaal vinden. Niet erg aardig van God om iemand te doden die alleen maar wilde helpen. Ik zou het zo niet gedaan hebben. Maar we vergeten snel dat Gods plannen en Zijn gedachten veel en veel verder gaan dan de onze. Wij zien God altijd vanuit ons aardse, menselijke perspectief, maar God ziet alles vanuit een hemels, eeuwig perspectief. Hij is God en wij zijn het niet. Als God iets zegt, meent Hij het en doen we er goed aan Hem te vertrouwen. Hoe dit verhaal zou zijn afgelopen als de man in kwestie de ark niet had vastgegrepen zullen we nooit weten, maar wat we wel met zekerheid kunnen zeggen is dat God voor Zijn Ark gezorgd had. Struikelende ossen, hobbelige wegen, of mensen die Zijn werk een handje willen helpen zijn voor Hem geen probleem. Hij kan Zijn eigen boontjes doppen en zal beter over ons of Zijn plan waken dan wij dat ooit kunnen. Dit is de essentie van vertrouwen. Als God het zegt, gebeurt het. "Wees stil en verwacht alles van de Heer. Wees niet jaloers op mensen bij wie alles goed lijkt te gaan, en bij wie alle misdadige plannen lijken te slagen." (Psalm 37:7)

Dingen kunnen soms helemaal verkeerd lijken te gaan, maar God weet dat net zo goed als wij en Hij zal op het juiste moment opstaan. Tenminste, als we Hem vertrouwen, Hem Zijn gang laten gaan en Hem op Zijn eigen manier en tijd laten werken. Hoe zeer het ook tegen onze natuur indruist, als God ons iets heeft laten zien en het gebeurt niet direct, dan moeten wij vasthouden in geloof. Op zo'n moment is er niets zo effectief als niets doen. Even zo goed is niets zo schadelijk voor ons als ons zenuwachtige gepriegel om de eindjes toch op de een of andere manier aan elkaar te knopen. God heeft het gezegd en dan zal Hij het ook gaan doen. En terwijl Hij aan het werk is kunnen wij lekker rusten in de groene, grazige weiden nabij de wateren van rust.

Naar een artikel van A. B. Simpson

